

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/142/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716204818
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2716204818.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Q. D., K.. XX.X.XXXX, I. O. Z., zastúpeného: JUDr. Stanislavom Brhelom, Masarykovo nám. 18, Hodonín proti žalovanému: VPP servis, s. r. o., so sídlom Svätovánska 8, Holíč 908 51, IČO: 36 836 516, zastúpenému: JUDr. Václavom Sosnom, advokátom so sídlom Námestie slobody 2, 909 01 Skalica, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.09.2016 domáhal určenie, že je výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu XXXXX/XXXXX parcely č. XXXXX/XX o výmere XX.XXX m², orná pôda, evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX Okresným úradom Skalica, okres W., obec Z., katastrálne územie Z. (ďalej len ako „sporná nehnuteľnosť“).

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 6.9.2013 uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu ako v bode 1. Zmluva bola uzavretá za zvláštnych okolností z hľadiska zdravotného stavu žalobcu, tento bol zlý a žalobca uviedol, že nebol schopný chápať zmysel svojho konania, liečil sa na psychiatrii a podľa lekárskeho správ nebol schopný porozumieť zmyslu právneho úkonu obsahu a podpisu kúpnej zmluvy. Zástupca žalovaného na žalobcu naliehal, že musí prísť k podpisu zmluvy, aj keď bola sobota a nebolo možné overiť podpis na zmluve. Zástupca mu neumožnil, aby žalovaný podpísal zmluvu v iný deň a to cez to, že žalobca nebol schopný adekvátne riešiť svoju životnú situáciu. Žalobca uviedol k duševnej poruche, že išlo o zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá ho disponovala k abnormálnym skutkovým reakciám, prejavovali sa u neho stavy úzkosti a sebavražedné pokusy. Pre zdravotné potiaže bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v nemocnici v V.. Pre tieto skutočnosti je zrejmé, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy dňa 6.9.2013 trpel duševnou poruchou, spôsobujúcou, že nebol osobou právne spôsobilou. Žalobca uviedol, že v dobe podpisu zmluvy nebol pozbavený právnej spôsobilosti, ale trpel duševnou poruchou, ktorá mu neumožňovala konať platné právne úkony. Podľa žalobcu v prípade podpisu kúpnej zmluvy ide z jeho strany o absolútne neplatný právny úkon, urobený v duševnej poruche. Má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, bez ktorého nie je možné vykonať príslušný zápis do katastra nehnuteľností. Ako dôkazy označil: kúpnu zmluvu z 6.9.2013, list vlastníctva, výsluch účastníkov, lekárske správy, vypracovanie znaleckého posudku.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.04.2017 žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, tvrdiac, že žalobca v žalobe uvádza nepravdivé alebo zavádzajúce tvrdenia. Nerozporoval, že kúpna zmluva zo 6.9.2013 sa týkala nehnuteľností uvedených žalobcom v žalobnom návrhu. Tvrdenia žalobcu

o zvláštnych okolnostiach jej uzavretia poprel, dňa 6.9.2013 nebola sobota, ale piatok. Strany jednali o uzavretí zmluvy niekoľko mesiacov pred jej uzavretím a na uzavretie zmluvy naliehal žalobca, pretože potreboval peniaze z kúpnej ceny. Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobcu o jeho duševnej chorobe z dôvodu, že má vedomosť, že žalovaný netrpel žiadnou duševnou poruchou, jeho zdravotný stav bol riešený v konaní Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/23/2014 s výsledkom, že žalobca žiadnou duševnou chorobou v čase uzavretia kúpnej zmluvy, ktorá by mala spôsobiť jeho nespôsobilosť na právne úkony, netrpel. Žalovaný navrhol vykonať dôkaz pripojením tohto trestného spisu.

4. Žalobca vo svojej replike - podanie zo dňa 26.6.2017 uviedol, že vyjadrenie žalovaného je účelové a na žalobe trval. Zmluva bola v skutočnosti podpísaná nie 6.9.2013, ale 7.9.2013 v sobotu a k tomu navrhol vykonať dôkaz výsluchom matrikárky Mestského úradu v Z. pani X.. K posúdeniu duševnej poruchy navrhol žalobca vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním. Žalobca poukázal na to, že bol 4.9.2013 prepustený z väzby a v priebehu bol hospitalizovaný na lekárskej pohotovosti z dôvodu zlého zdravotného stavu. Na zmluve je zlý dátum, od 14.9.2013 bol hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v V. z dôvodu duševnej poruchy, ktorou trpel. Na podporu tvrdenia navrhol vykonať dôkaz svedeckou výpoveďou F. D. U. J. B., ktorých adresy oznámi dodatočne.

5. Žalovaný vo svojej duplike - podanie zo dňa 24.1.2018 uviedol, že podľa neho žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by vyvracali tvrdenia žalovaného. Žalobu žiadal zamietnuť.

6. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 3C/142/2016 - 71 zo dňa 22.10.2018 tak, že prvou výrokovou vetou žalobu žalobcu zamietol; druhou výrokovou vetou rozhodol, že žalovanému oproti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a treťou výrokovou vetou rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca v konaní preukázal svoj naliehavý právny záujem na danom určení voči žalovanému, ktorý je v evidencii nehnuteľností zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností na LV č. XXXX, pre obec Z. a katastrálne územie Z.. Avšak uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal žiadny právny dôvod, vôbec nie jeho nespôsobilosť na právny úkon urobený dňa 6.9.2013, ktorý by mal za následok neplatnosť kúpnej zmluvy, pretože z prvých znaleckých posudkov, kedy bol skúmaný zdravotný a duševný stav žalovaného v období od roku 1992 do 2.9.2013, teda aj v čase blízkom dňu podpísania zmluvy o prevode jeho spoluvlastníckeho podielu a tiež neskôr podľa znaleckého posudku 02/2018 z januára 2018 jednoznačne vyplýva, že v čase dania jeho podpisu na kúpnu zmluvu netrpel žalobca žiadnou poruchou, ktorá by mala za následok nespôsobilosť žalobcu k právnomu úkonu. Lekárske správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s., chirurgická ambulancia z 1.9.2013, Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s. zo dňa 2.9.2013 a Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s., neurologická ambulancia zo dňa 1.9.2013 nepreukazujú, že žalobca dňa 6.9.2013 trpel duševnou poruchou, ktorá by ho robila nespôsobilým k právnomu úkonu. Zo správy Fakultnej nemocnice Skalica, a.s., neur. ambulancia zo dňa 14.9.2013 mal súd preukázané, že u žalobcu bola zaznamenaná porucha psychiky a správania zapríčinená užitím alkoholu - akútna intoxikácia, z Prepúšťacej správy z hospitalizácie žalobcu od 15.9.2013 do 11.10.2013 Psychiatrickej nemocnice v V. bolo preukázané, že žalobca mal diagnostikovaný záver F99 bližšie nešpecifikovaná duševná porucha, pacient bol nastavený na liečbu tiapridom a alprazolamom, stav žalobcu na liečbe bol stabilizovaný, bez prejavov porúch správania a to, že žalobca bol na 26. deň prepustený do ambulantnej starostlivosti. Z Prepúšťacej správy z hospitalizácie žalobcu od 13.10.2013 do 29.10.2013 v Psychiatrickej nemocnici Philipa Pinela V. bolo preukázané, že žalobca má diagnostikovaný záver F 43.2 adaptačná porucha, F 44.0 disociatívna amnézia v anamnéze, F 61 zmiešaná a iná porucha osobnosti - klaster B podľa DSM-IV - narcistické a histriónske rysy a že žalobca bol prepustený v stabilizovanom stave na 17-ty deň do ambulantnej starostlivosti. Z posledných uvedených správ a ani zo správy Sociálnej poisťovne však podľa súdu jednoznačne nevyplývalo, že žalobca dňa 6.9.2013 trpel duševnou chorobou, ktorá by žalobcu robila pre uzavretie kúpnej zmluvy nespôsobilým. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že trpel v čase urobenia právneho úkonu dňa 6.9.2013 takou duševnou poruchou, ktorá by spôsobila neplatnosť právneho úkonu, preto jeho žalobu zamietol.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom jeho rozsahu odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh s odôvodnením, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy netrpel žiadnou poruchou, ktorá by mala za následok nespôsobilosť žalobcu k právnym úkonom. Pri svojom rozhodnutí súd vychádzal z lekárskeho správ z r. 2013, z ktorých podľa súdu nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá

by viedla k záveru, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy by žalobca nebol spôsobilý na právne úkony. S týmto záverom však žalobca nemôže súhlasiť, nakoľko lekárske správy, na ktoré odkazuje súd prvej inštancie popisujú zdravotný stav žalobcu, avšak v žiadnom prípade sa nevyjadrujú k otázke spôsobilosti na právne úkony. Žalobca v žalobe uviedol, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy trpel duševnou chorobou - zmiešanou poruchou osobnosti, ktorá ho disponovala k abnormálnym skratovým reakciám, prejavovali sa u neho stavy úzkosti a sebevražedné pokusy. Žalobca je presvedčený, že v dobe podpisu kúpnej zmluvy nebol schopný porozumieť zmyslu právneho úkonu, t. j. podpisu kúpnej zmluvy. Za týmto účelom preto žalobca navrhol znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie, pričom výsledkom tohto znaleckého dokazovania má byť odpoveď znalca, či žalobca netrpel určitou duševnou chorobou, ktorá by žalobcovi znemožnila chápať zmysel jeho konania. Dôkazy, na ktoré odkazuje súd prvej inštancie sú celkom nedostačujúce, lekárske správy popisujú jeho zdravotný stav v roku 2013, žiadna lekárska správa sa nevyjadruje k otázke, či žalobca bol spôsobilý na právne úkony alebo nie. Žalobca je presvedčený, že dokazovanie je nutné doplniť znaleckým posudkom, ktorý jednoznačne odpovie na otázku ohľadne právnej spôsobilosti. Vzhľadom na uvedené preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie.

8. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) uznesením pod č.k. 25Co/18/2020 - 112 zo dňa 25.11.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 OZ vyžaduje bezpečné zistenie o tom, že účastník právneho úkonu nedokáže v čase jeho vykonania posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť. Neplatnosť právneho úkonu v takom prípade môže spôsobiť i okamžitá duševná porucha, napr. ak ide o konanie v afekte. V každom prípade je potrebné konkrétne skúmať, či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom a či práve pre duševnú poruchu bol účastník neschopný urobiť konkrétny právny úkon buď preto, že nedokázal posúdiť následky takéhoto konania, alebo nebol schopný ovládnuť svoje konanie. Táto skutočnosť je potom predmetom znaleckého dokazovania (bod 14. odôvodnenia). Odvolací súd ďalej uviedol (bod 21. odôvodnenia), že súd prvej inštancie však vo vzájomných súvislostiach neposúdil všetky zistené skutkové okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy dňa 6.9.2013 a tieto náležite nevyhodnotil. Pokiaľ ide o časovú súvislosť, tak je zrejmé, že žalobca zažíval debakel v partnerskom vzťahu následkom čoho sa dňa 2.9.2013 dopustil trestného činu nebezpečného vyhrážania, bol zadržaný, nebol však vzatý do väzby a dňa 4.9.2013 bol prepustený. Už dňa 6.9.2013 mal podpísať predmetnú kúpnu zmluvu, pričom následne bol dvakrát privezený RLP na ÚPS W., dňa 14.9.2019 bol vyšetrený po tom, ako sa mal nahý prechádzať po meste a následne v obdobiach od 15.9.2013 do 11.10.2013 a potom znova od 13.10.2013 do 29.10.2013 bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v V.. Z toho je zrejmé, že v čase uzavretia predmetného právneho úkonu žalobca mohol prežívať zvýšenú psychickú záťaž, pričom v tom čase mal znalcami diagnostikovanú zmiešanú poruchu osobnosti disponujúcu ho k abnormálnym skratovým reakciám. Úlohou súdu prvej inštancie teda bolo posúdiť, či žalobca práve dňa 6.9.2013 netrpel takou duševnou poruchou, ktorá o robila na tento právny úkon neschopným. Preto pokiaľ žalobca podal návrh na vykonanie znaleckého dokazovania na zodpovedanie tejto otázky, bol tento jeho návrh dôvodným a pokiaľ súd prvej inštancie tento jeho návrh bez ďalšieho zamietol, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia veci, keď v podstate skúmal predpoklady pre obmedzenie spôsobilosti žalobcu na právne úkony podľa § 38 ods. 1 OZ na základe znaleckých posudkov posudzujúcich stav žalobcu do 2.9.2013 a potom v roku 2018 a nie práve ku dňu 6.9.2013, tak ako to vyžaduje ust. § 38 ods. 2 OZ. Tým, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď nedôsledne aplikoval ust. § 38 ods. 2 OZ, nevykonan ani žalobcom navrhované dokazovanie na posúdenie jeho stavu ku dňu 6.9.2013. Odvolací súd v závere uviedol (bod 23. odôvodnenia), že povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné navrhované dôkazy, v tomto prípade teda žalobcom navrhované znalecké dokazovanie (pričom je na zvážení súdu prvej inštancie, či využije žalobcom navrhovaný dôkazný prostriedok znalecké dokazovanie v zmysle § 207 CSP, alebo bude považovať za postačujúce odborné vyjadrenie v zmysle § 206 CSP); skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, a predovšetkým sa vysporiadať s otázkou, či žalobca dňa 6.9.2013 v čase vykonania právneho úkonu ne/trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon nespôsobilým, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Podľa § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

11. Podľa § 253 ods. 3 CSP, ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

12. Súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uznesením č.k. 3C/142/2016 zo dňa 12.7.2021 uložil žalobcovi povinnosť zložiť do 10 dní preddavok na trovy ním navrhnutého znaleckého dokazovania na pojednávaní dňa 29.6.2021) vo výške 600,-eur, uznesenie bolo zástupcovi žalobcu doručené dňa 14.7.2021. Súčasťou uznesenia bolo aj poučenie v zmysle § 253 ods. 3 CSP, teda že ak strana preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Preddavok v lehote zložený nebol, dňa 22.7.2021 bola súdu doručená žiadosť žalobcu o oslobodenie od platenia súdneho poplatku, o ktorej bolo súdom rozhodnuté uznesením zo dňa 28.10.2021 tak, že žalobcovi bolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku v rozsahu 20 %. Vzhľadom na uvedené bola zástupcovi žalobcu dňa 8.11.2021 doručená výzva súdu na zloženie preddavku vo výške 480,-€ v lehote 15 dní od doručenia. Preddavok v tejto lehote zložený nebol. Preto bola vypracovaná súdom urgencia zloženia preddavku zo dňa 10.1.2022, ktorá bola doručená jednak samotnému žalobcovi dňa 13.01.2022 ako i jeho zástupcovi dňa 12.01.2022 (č.l. 236), pričom boli opätovne súdom poučení zmysle § 253 ods. 3 CSP tak, že ak strana preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Preddavok zložený nebol (č.l. 240).

13. Súd na pojednávaní zástupcom sporových strán uviedol, že nevykoná výsluch navrhnutých svedkov v podaní žalujúcej strany z 26.6.2017, nakoľko výsluchom by sa zisťovali skutočnosti kedy bola predmetná kúpna zmluva podpísaná t.j. či 6.9.2013 alebo 7.9.2013, čo je vzhľadom na stav tohto konania súdom vyhodnotené ako bezpredmetné. Súčasne uviedol, že nevykoná dokazovanie znaleckým dokazovaním pre neuhradenie preddavku.

14. Súd na pojednávaní dňa 22.10.2018 určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP). Nesporným bolo, že strany dňa 06.09.2013 uzavreli kúpnu zmluvu, kde predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel žalobcu na nehnuteľnostiach evidovaných správou KN Skalica, k.ú. Z.Č. na LV č. XXXX ako parcela reg. „C“ č. XXXXX/XX o výmere XX XXX Q. - orná pôda, ako aj to, že žalobca prevádzal spoluvlastnícky podiel XX XXX/XXXXX vo výmere XX XXX m², s tým, že za žalobcu - predávajúceho podpisoval Q. D., za kupujúceho S. Č. - S.. Tento skutkový stav preto nebolo nutné zisťovať dokazovaním.

15. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

16. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého úlohou súdu prvej inštancie malo byť po vrátení veci posúdenie, či žalobca práve dňa 6.9.2013 netrpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, súd dal žalujúcej strane priestor (procesný) na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý však z dôvodov uvedených vyššie nebolo možné z dôvodu na strane žalobcu vypracovať a tak zodpovedať túto otázku v zmysle § 38 ods. 2 OZ.

17. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

18. Ako vyplýva z ustanovenia § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona, t.j. v režime procesného dokazovania a režime prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Z uvedeného vyplýva, že súd rozhoduje na základe tzv. „formálnej pravdy“, bez povinnosti súdu zisťovať materiálnu pravdu (skutočný stav veci). V rámci zisťovania skutkového stavu dokazovaním súd v zmysle § 191 ods.1 CSP dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. V súvislosti s

dokazovaním je potrebné uviesť, že pre stranu v sporovom konaní je z hľadiska jej úspechu v spore podstatným unesenie jej dôkazného bremena, inak rozhodnutie súdu bude v jej neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí (povinnosť tvrdenia - § 150 ods. 1 CSP). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer sporových strán. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Uvedeným postupom a zásadami sa súd spravoval aj v danej veci sporových strán.

19. Súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť, a to z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, t.j. preukázania, že tento dňa 6.9.2013 trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným v zmysle § 38 ods. 2 OZ. Procesný útok žalobca ohľadom tejto skutočnosti tak zostal len v rovine tvrdenia žalobcu, táto skutočnosť nebola preukázaná, resp. zistená ako skutkový stav (§ 215 ods. 1 CSP), na základe ktorého súd rozhoduje. Skutočnosť, že by žalobca dňa 6.9.2013 (v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy) trpel takou duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným zostala nepreukázanou, nevplyvala zo žiadneho preloženého dôkazu.

20. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. V prípade, ak sa v odôvodnení súd nezaoberal niektorou konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce. Otázka existencie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe bola súdom riešená v rámci rozsudku zo dňa 22.10.2018, táto argumentácia súdu napriek zrušeniu predmetného rozsudku je nezmenenou.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O nároku na náhradu trov konania (vrátane odvolacieho konania) súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému (výrok II.) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný mal plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.